

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.617 van 16 oktober 2002
in de zaak A. 116.241/X-10.779.**

In zake : Monique COOREMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. Cooreman,
kantoor houdende te 9240 Zele,
Kouterstraat 76

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. Aerts,
kantoor houdende te 9000 Gent,
Coupure 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Monique Cooreman op 31 januari 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 november 2001 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening waarbij geweigerd wordt haar de vergunning te verlenen voor het verkavelen van een terrein aan de hoek van de Rossevaalstraat en de Konkelgoedstraat te Lebbeke, kadastraal gekend sectie B, nrs. 462/2, 463L en 567;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur P. Barra;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Cooreman, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. Barra;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde, dat verzoekster in haar verzoekschrift alleen verklaart wat volgt:

“Verzoekster kreeg een aanbod tot aankoop van deze gronden mits zij als bouwgronden zouden kunnen gekwalificeerd worden (zie brief van Woningbouw Verelst NV dd 4 december 2000)

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat uit het feit dat verzoekster niet meer in staat zou kunnen zijn, gelet op haar leeftijd (geboren 6 juni 1932) om de verkaveling uit te voeren en om haar grond te verkopen tegen even gunstige voorwaarden indien de weigering van de verkavelingsvergunning niet geschorst wordt.”;

Overwegende dat de uiteenzetting hierop neerkomt dat de bestreden beslissing er aan in de weg staat dat verzoekster op het aanbod van NV Woningbouw Verelst ingaat en dat zij hierdoor een financieel verlies lijdt; dat wat verzoekster echter een “aanbod tot aankoop” noemt niet meer is dan de loutere bereidverklaring van NV Woningbouw Verelst om te trachten de betrokken gronden “aan de hoogste prijzen” te verkopen; dat geen enkele garantie wordt gegeven dat de voorgespiegelde “hoogste prijzen” daadwerkelijk verkregen zullen worden; dat er voorts geen reden toe lijkt om te vrezen dat de vennootschap, die met tien voltijdse beroepsverkopers in dienst juist tot doel heeft te verkopen, later niet meer bereid zal zijn de gronden van verzoekster te verkopen tegen de aldan geldende hoogste

prijzen; dat er ook geen enkele aanwijzing voor wordt gegeven dat die toekomstige “hoogste prijzen” minder interessant zullen zijn dan de huidige;

Overwegende dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij ten gevolge van de bestreden beslissing het gevaar loopt een financieel verlies te lijden, laat staan een financieel verlies dat voor haar als ernstig in de zin van het artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te beschouwen is;

Overwegende dat ter terechtzitting verzoekster voor het eerst ook een psychologisch nadeel doet gelden; dat dit te laat is; dat het nadeel reeds in het verzoekschrift kon zijn aangevoerd; dat er dan ook geen rekening mee gehouden wordt;

Overwegende dat niet aan de tweede schorsingsvoorwaarde voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober 2002, door :

de HH. J. LUST,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. LUST.